

РЕШЕНИЕ

№ 2535

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илиана Янева, като разгледа дело номер **11308** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 106, ал. 1, т. 9 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба, вх. № 45454/14.12.2022 г. от Н. К. М., против издадената от министъра на Министерство на културата ЗАПОВЕД № РД14-1380/23.09.2022 г., с която, на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, на длъжността „директор Дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ в същата администрация.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощен адвокат К. К., който: поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорваната заповед; ангажира писмени доказателства, допълнително представени от ответника и приети без оспорване; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък и договор за правна помощ; представя писмена защита; прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради: липса на основание за прекратяване на служебното правоотношение; несъобразяване с административнопроизводствените правила; противоречие с целта на ЗДСл.

Упълномощеният от ответника адвокат И. Л.: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на заповедта; претендира възстановяване разноските

за адвокатско възнаграждение и представя списък по чл. 80 ГПК, както и писмена защита.

Установява се от приетите писмени доказателства следното.

Със Заповед № РД14-654/30.06.2022 г. министърът на Министерство на културата – А. А., като се позовал на чл. 9, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 3 ЗДСл. и чл. 28, ал. 6 от Закона за администрацията назначил Н. К. М. на длъжността „директор Дирекция „Връзки с обществеността и протокол“ в същото министерство. Същият министър, със Заповед № РД14-671/04.07.2022 г., на основание чл. 82, ал. 1 ЗДСл. и подадено от Н. М. Заявление, вх. № 24-00-122/04.07.2022 г. я преназначил на длъжността „директор Дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“. Министърът на Министерство на културата от служебното Правителство – В. М. прекратил служебното правоотношение с Н. М., на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 ЗДСл., с оспорваната и предмет на делото Заповед № РД14-1380/23.09.2022 г. Позовал се на Докладна записка, рег. № 24-00-192/20.09.2022 г. (л. 46 от делото), подписана от и.д. „главен секретар“. С тази докладна записка, на министъра е предложено да прекрати служебното правоотношение с жалбоподателя, поради това, че същото е възникнало, без преди това да е бил проведен конкурс за длъжността.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Основанията и мотивите за този извод Съдът е изложил в протоколното си определение от 20.02.2022 г. (л. 64) и не намира за необходимо да ги повтаря в настоящото решение.

Жалбата е неоснователна. Съдът не споделя правните доводи, поддържани от адвоката на жалбоподателя.

За безспорно установени Съдът приема следните факти и обстоятелства.

Длъжността „директор Дирекция „Връзки с обществеността и протокол“ е част от Политическия кабинет на министъра, съгласно чл. 6, ал. 2 от Устройствения правилник на МК, л. 28, ал. 2 от Закона за администрацията. Поради това назначаването на тази длъжност, извършено със Заповед № РД14-654/30.06.2022 г. не е изисквало провеждането на конкурс, предвид изключението, по смисъла на чл. 10, ал. 3, предл. последно ЗДСЛ. На 04.07.2022 г. Н. М. подала Заявление, вх. № 24-00-122/04.07.2022 г. да бъде преназначена на длъжността „директор Дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“, за което министърът издал Заповед № РД14-671/04.07.2022 г. за преназначаване, като цитирал основанието по чл. 82, ал. 1 ЗДСл. Според разпоредбата, „държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ“. Следователно, задължителен елемент от фактическия състав е условието, служителят да отговаря на изискванията за назначаване, сред които е и това по чл. 10, ал. 1 ЗДСл. – провеждане на конкурс. Тъй като за предходната длъжност „директор Дирекция „Връзки с обществеността и протокол“, както вече се каза, не съществува такова изискване, за преназначаването на Н. К. М. на новата длъжност вече не са били приложими изключенията по чл. 10, ал. 3, включително тези по чл.чл. 16а, 81а, 81б ЗДСл., следователно за назначаването ѝ за директор на Дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ задължително министър А. А. е следвало да проведе конкурс (чл. 10, ал. 1 ЗДСл.). Жалбоподателят Н. М. не твърди да е бил проведен такъв конкурс, преди назначаването ѝ на длъжността, от която е уволнена с процесната Заповед № РД14-1380/23.09.2022 г.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 9 ЗДСл. дава възможност на органа по назначаване да прекрати без предизвестие служебно правоотношение със служител, който е бил назначен на съответната длъжност без конкурс, когато провеждането на такъв е било задължително, по силата на чл. 10, ал. 1 ЗДСл. В случая ответникът правилно е приложил тази разпоредба.

Заповед № РД14-1380/23.09.2022 г. представлява процесуално и материално законосъобразен индивидуален административен акт, който съответства на изискванията за форма (чл. 108, ал. 1 ЗДСЛ., чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), понеже съдържа ясни мотиви, които позволяват осъществяване на съдебен контрол. Изяснени са фактите и обстоятелствата (чл. 35 АПК) от значение за конкретния случай, като за изясняването не са били необходими обяснения от държавния служител. Фактът, че преназначаването не е на по – висока от заеманата преди това длъжност, не променя горните изводи. Заповед № РД14-1380/23.09.2022 г. за прекратяване служебното правоотношение не противоречи на принципите, дефинирани с нормите на чл. 4 и чл. 6 АПК. Същата съответства и на целите (чл. 146, т. 5 АПК, вр. чл. 10, ал. 1, ал. 2 ЗДСл.) и същността като цяло, на Закона за държавния служител, който поставя специални изисквания, по отношение държавните служители, като въвежда конкурсно начало, за да гарантира конкуренция, основана на професионални качества. Несъмнено тези правила са били пренебрегнати със Заповед № РД14-671/04.07.2022 г., с която жалбоподателят Н. М. е преназначена от министър А. А. на длъжността „директор Дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“.

Отхвърлянето на жалбата обуславя (чл. 143, ал. 3 АПК) основателност на претенцията на ответника за присъждане в негова полза на разноските за адвокатско възнаграждение. Съдът обаче приема за основателно възражението на жалбоподателя за това, че претендираното от името на ответника адвокатско възнаграждение, в размер на 1 800 лева се явява прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Предвид чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Съдът приема да определи дължимите от жалбоподателя на ответника разноски за адвокат, в размер на 1 000 лева.

Водим от горните мотиви, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 45454/14.12.2022 г. от Н. К. М., против издадената от министъра на Министерство на културата ЗАПОВЕД № РД14-1380/23.09.2022 г.

ОСЪЖДА Н. К. М. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерство на културата разноски за адвокат, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: